

voor de hoofdredactionele commissie. 'De namen worden eerstdaags gepubliceerd', was aan Colijns artikel toegevoegd. Overal ving men evenwel bot waarbij Cnossen zich er terecht over beklagen kon dat de meesten van hen die weigerden, met hem van mening waren dat de publikatie van *De Standaard* voortgezet moest worden; Cnossen, die in mei '41 hoofdredacteur werd, kreeg de indruk dat men hem voor de zaak liet opdraaien. Zo was het ook. Hoezeer dat Cnossen ook ergerde, het verleidde hem niet tot een vriendelijke houding jegens Blokzijl. In tegenstelling tot directeur de Vlucht hield hij de politieke pottekijker op een afstand. Af en toe nam hij een nogal onbeduidend artikel van hem op. Lang duurde dat niet want in juni '41 verdedden Blokzijl naar het departement van volksvoorlichting en kunsten.

De meer strijdbaren onder het anti-revolutionaire volksdeel hadden het sterke gevoel dat *De Standaard* de kans gemist had om op eervolle wijze ten onder te gaan. Eén redacteur nam naar aanleiding van Blokzijls komst ontslag: G. J. Lammers.

★

Ons beeld van de Nederlandse pers in het eerste bezettingsjaar zou onvolledig zijn als wij er niet aan toevoegden dat, al liep die pers dan ook met name door haar berichtgeving in de door de Duitsers voorgeschreven pas, er aan Duitse kant toch verscheidene autoriteiten waren die op een aantal van de in ons land verschijnende dagbladen veel tegen hadden. Bij menig blad was inderdaad sprake van stille tegenwerking. Die uitte zich daarin dat men propagandistische artikelen waarvan de plaatsing door de Duitsers voorgeschreven was, achter in de krant wegmoffelde en ze vaak ook 'om technische redenen' bekortte.

Bij hun algemene beoordeling van de Nederlandse dagbladpers vielen de Duitsers in twee groepen uiteen: de *Presseabteilung* besefte dat men die stille tegenwerking op de koop toe moest nemen en was over het algemeen niet ontevreden (dat gold vooral voor Janke), maar de *Sicherheitspolizei und SD* die naast de *Presseabteilung* zelf ook alle kranten liet analyseren, nam aanstoot aan elk symptoom van een afwijkende gezindheid en ergerde zich vooral aan de lauwheid van zoveel bladen die dan wel braaf het nieuws van het ANP en de voorgeschreven artikelen en foto's plaatsten maar er nooit een eigen aanmoedigende pro-Duitse of pro-nationaal-socialistische beschouwing aan toevoegden.

Zo werd het *Algemeen Handelsblad* in november in de '*Meldungen aus den Niederlanden*' de '*ausgesprochenster Vertreter einer antideutschen Einstellung*'